

[Udenrigsministeren]

For fuldstændighedens skyld skal det i øvrigt tilføjes, at folkeretten ikke giver en stat mulighed for at bringe en traktat vedrørende grænsefastsættelse til ophør, selv om der – hvilket altså ikke er tilfældet med den dansk-norske overenskomst – måtte være indtruffet en fundamental ændring af omstændighederne ved traktatens indgåelse. Dette princip er kodificeret i Wienerkonventionen fra 1969 om traktatretten.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. 342

Første næstformand (Enggaard):

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. 342, der var stillet af Margrete Auken (SF) til ministeren for offentlige arbejder, den 17/12 1980 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *ministeren for offentlige arbejder* (12/12 80) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at den lovede koncessionslovgivning på Kattegat-ruterne kan gennemføres ud fra hensyn, der alene er samfundsøkonomiske og ikke må bøjes ind under tilfældige rederiers privatøkonomiske interesser, hvis Juelsminde-Kalundborg-Linien nu lukker og DFDS koncentrerer trafikken omkring Odden-Ebeltoft?«

Man genoptog herefter behandlingen af dagsordenens punkt 1, der var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til finanslov for finansåret 1981.
(Lovforslag nr. L 1).

Forhandlingen om ændringsforslagene genoptoges.

Flygaard (DR):

Retsforbundet stiller ændringsforslag om besparelser på i alt 9.077.000.000 kr., men samtidig også forslag om merbevilling på 839 mill. kr., således at nettobesparelsen kommer til at andrage 8.238.000.000 kr. Hvis retsforbundet skal respektere indgåede aftaler – og det vil vi – må vi nok erkende, at vore æn-

dringsforslag ikke kan realiseres fuldt ud i det kommende finansår. Det, vi har givet udtryk for, er imidlertid, hvad vi vil prøve på at nå, i det omfang vi har magt og indflydelse.

Hvis man skal vurdere, hvor store ændringer retsforbundet vil hidføre i statsfinanserne, så skal man imidlertid også tage de besparelser, som regeringen og andre har foreslået, og som retsforbundet vil stemme for, i betragtning. Dertil kommer, at vi faktisk også burde indregne virkningen af de ændringer i skattelovgivningen, som vi har ønsket.

Af ovenstående turde det klart fremgå, at det er svært at opgøre i kroner og øre de ændringer, som retsforbundet vil hidføre på finansloven for 1981. Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er ensbetydende med, at retsforbundet ikke ønsker ændringer på andre områder af finansloven, men det er retsforbundets helt klare opfattelse, at der er grænser for de ændringer, som kan absorberes fra det ene år til det andet. Det skal dog alligevel understreges, at vi selvfølgelig har stillet ændringsforslag, hvor vi har følt mest behov for at komme i gang.

Vi vil også gerne tilføje, at vi har tilstræbt ikke at stille ændringsforslag om besparelser således, at der blot blev tale om at flytte udgiften over på en anden konto, nemlig kontoen for udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse.

Vi vil også meget kraftigt understrege, at vi ikke deler den opfattelse, at vi kan spare os igennem de økonomiske problemer, som Danmark står over for. Det kan vi så langt fra.

Jeg skal allerede her gøre den bemærkning om fremskridtspartiets ændringsforslag, at de er kommet så sent og er så mange, at det kan være svært at nå at komme dem helt igennem. Jeg har også svært ved at forestille mig, at hele fremskridtspartiets folketingsgruppe kan acceptere så mange forslag med så store beløb, som tilfældet er. Nedsættelserne i indkomstbeskatningen betales jo i øvrigt ikke alene med besparelser, men også med meget kraftige forøgelser af den indirekte beskatning. Det er helt urealistisk at tro, at man ikke alene kan opnå balance på statsregnskabet, men også et overskud, som kan benyttes til nedbringelse af statsgælden, sådan lige på en studs.